

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Vsetíně – pobočka ve Valašském Meziříčí rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Punčochářovou v právní věci žalobce **IMMOBILIEN PIRKER REALITY, s.r.o.**, se sídlem Praha 5, Hlubočepská 17, IČ 60747641, právně zastoupeni JUDr. Jiřím Bónischem, advokátem, Brno, Ječná 29a, proti žalovanému **Městu Rožnov pod Radhoštěm**, IČ: 00304271, se sídlem Rožnov pod Radhoštěm, Masarykovo náměstí 128, právně zastoupeni Mgr. Thomasem Mumulosem, advokátem, Ostrava – Moravská Ostrava, Preslova 361/9, **o určení vlastnictví**

t a k t o :

- I.** Žaloba, aby soud určil, že žalobce je vlastníkem budovy č. p. 592 na parcele č. st. 822 a pozemku parcela č. st. 822, vše v katastrálním území a obci Rožnov pod Radhoštěm, **se z a m í t á .**

- II.** Žalobce **j e p o v i n e n** zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 17.915 Kč k rukám právního zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou doručenu soudu dne 4.2.2009 se žalobce domáhá jako právní nástupce společnosti SVAS a.s., ve spojení s opravou žaloby ze dne 17.3.2009, určení, že je vlastníkem budovy č. p. 592 na parcele č. st. 822 a parcely č. st. 822, vše v obci a katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm, a to z titulu přechodu vlastnického práva ze zrušené Tesly Rožnov a.s. dnem 29.4.1992. V žalobě uvádí, že žalovaný se měl stát vlastníkem nemovitostí na základě dohody o bezúplatném převodu nemovitostí ze dne 11.5.1992. K nabytí vlastnických práv však bylo zapotřebí registrace převodního právního úkonu státním notářstvím. Taková listina však neexistuje, proto nedošlo k platnému převodu nemovitostí na žalovaného a vlastníkem předmětných nemovitostí je tedy žalobce jako právní nástupce společnosti SVAS a.s., přičemž odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10.5.2007, č. j. 29 Odo 1430/2005-171 ve věci zdejšího soudu 15 C 1/2007, resp. 15 C 37/2003, v němž Nejvyšší soud dovodil, že pokud nebyla provedena registrace dohody o bezúplatném převodu ze dne 11.5.1992, jehož účastníky byl právní předchůdce žalobce a žalovaný v době do 31.12.1992, nebo nebyl-li proveden vklad vlastnického práva podle této dohody do katastru nemovitostí, pak se žalovaný nestal vlastníkem předmětných nemovitostí.

Žalobce na podané žalobě v celém rozsahu trval.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Namítal neplatnost právního úkonu, založení a vzniku právního předchůdce žalobce, tedy společnosti SVAS a.s. s ohledem na rozpor s tehdy platným zněním obchodního zákoníku. Dále namítá nedostatek naléhavého právního zájmu na určení vlastnického práva žalobce k předmětným nemovitostem, a to mimo jiné pro rozpor s dobrými mravy a rozpor s takzvaným legitimním očekáváním, s nímž byl převod majetku z původně zaniklé společnosti Tesla a.s. na žalovaného prováděn. V tomto směru poukazuje na nález Ústavního soudu I. ÚS 535/2000 Sb. a taktéž rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 28.9.2004 ve věci č. 44912/98. Konečně vznáší námitku vydržení, když ve vztahu k těmto nemovitostem žalovaný se ujal držby nejpozději dne 4.1.1993, kdy byl jako vlastník zapsán do katastru nemovitostí. Šlo o držbu oprávněnou, neboť žalovaný byl po všech stránkách v dobré víře, že mu nemovitosti patří, přičemž žaloba byla podána, resp. žalovanému doručena dne 30.3.2009, tedy po uplynutí 10leté lhůty pro vydržení.

Soud v první řadě (obsah spisu, připojené přílohy) vycházel ze skutečnosti, že předmětný spor mezi účastníky není jediným sporem o vlastnictví k nemovitému majetku odkazující na shodné právní důvody, tedy na důsledky privatizace původní společnosti Tesla s.p. Ministerstvo strojírenství a elektrotechniky České republiky dne 28.11.1990 rozhodlo o zrušení státního podniku Tesla Rožnov pod číslem 1030/437/90, a to ke dni 30.11.1990 bez likvidace a s vložением veškerého hmotného majetku do akciové společnosti Tesla Rožnov. Ve věci byl vypracován privatizační projekt schválený Vládou České republiky, respektive Hospodářskou radou vlády. Dalším rozhodnutím ze dne 24.4.1992 pod hlavičkou Ministerstva průmyslu ČR došlo k zrušení akciové společnosti Tesla Rožnov ke dni 1.5.1992 a jejímu rozdělení na nástupnické společnosti, mimo jiné též na společnost SVAS a.s. s tím, že jmění, práva a povinnosti zaniklé akciové společnosti Tesla Rožnov přechází na nově vzniklé společnosti (rozsah vymezen v zakladatelských listinách jednotlivých nástupnických společností).

Dne 11.5.1992 byla uzavřena (v souladu s privatizačním projektem) dohoda mezi akciovou společností SVAS a žalovaným Městem Rožnov pod Radhoštěm o bezúplatném převodu nemovitostí, v němž je přímo odkazováno na tzv. část – formulář 4F privatizačního projektu vymezující rozsah hmotného majetku. Konkrétní výčet nemovitostí pak byl proveden ohledně pozemků v protokole ze dne 11.11.1992 a ohledně staveb dne 30.12.1992. Oba protokoly stejně jako dohoda je podepsána oběma smluvními stranami. Platnost převodu majetku zpochybnil právní předchůdce žalobce krátce před uplynutím 10leté vydržecí lhůty podáním určovací žaloby k nemovitostem převedeným na žalovaného na základě shora uvedeného procesu. Věc byla vedena u podepsaného soudu pod spisovou značkou 15 C 21/2000, resp. následně pod spisovou značkou 15 C 1/2007, a to žalobou podanou u soudu dne 2.2.2000.

Z listinných důkazů obsažených ve spise, z obsahů spisů zdejšího soudu 15 C 1/2007 a 15 C 21/2000, spisů Krajského soudu v Ostravě 23 C 342/2010 a 23 C 6/2006 bylo zjištěno, že společnost Tesla a.s. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 1.12.1990 na základě zakladatelské smlouvy ze dne 29.11.1990. Hospodářská rada vlády České republiky dne 17.3.1992 schválila privatizační projekt akciové společnosti Tesla Rožnov, a to formou provedení transformace na obchodní společnosti. Majetek vymezený k privatizaci je dále blíže specifikován v takzvaném formuláři 2B. V úvodu dodatku privatizačního projektu je odkaz na předepsané formuláře ve smyslu závazné osnovy k vypracování privatizačního projektu, kdy pod bodem b) je rozepsán majetek „privatizovaný“ formou bezúplatného převodu majetku ve formulářích 4F, kdy dle časového harmonogramu k bezúplatnému převodu majetku mělo dojít v rozmezí období 29.2.1992 (časový harmonogram privatizačního projektu Tesly Rožnov a.s.). Aktualizovaný privatizační projekt byl zpracován k 31.12.1991, je veden pod číslem projektu v evidenci MSNPM ČR č. 2938. Z formuláře č. 4F – samostatně privatizovaná jednotka – bezúplatný převod, vyplývá, že tento byl zpracován ke dni 21.4.1992 společností SVAS s.r.o., kdy jako navržený vlastník bezúplatného převodu je uveden žalovaný. V připojeném soupisu budov je pak uvedena mimo jiné budova typu C33 – Klub, kdy je odkazováno na stav budov a staveb k 31.12.1991. Akciová společnost Tesla Rožnov byla zrušena bez likvidace ke dni 1.5.1992 na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu ČR pod číslem 400/333/92. Ke dni 1.5.1992 tak vzniklo 14 nástupnických společností, mimo jiné též právní předchůdce žalobce společnost SVAS a.s., která byla zapsána do obchodního rejstříku dne 29.4.1992 s datem vzniku k 1.5.1992. Následně, s ohledem na privatizační projekt a záměr převést vymezený nemovitý majetek na žalovaného, došlo k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu majetku dne 11.5.1992. Dohoda o bezúplatném převodu majetku mezi SVAS a.s. a žalovaným ze dne 11.5.1992 odkazuje v bodě I. na privatizační projekt č. 2938 schválený usnesením Vlády ČR pod č. 119 ze dne 18.3.1992, kdy na společnost SVAS a.s. ke dni založení společnosti přešel mimo jiné majetek uvedený v přílohách 1–8. Z bodu II. smlouvy vyplývá, že strana převádějící společnost SVAS a.s. touto dohodou převádí bezúplatně majetek přesně specifikovaný ve shodných přílohách, tedy přílohách 1–8 této dohody, na stranu přejímající, tedy žalovaného. Z přílohy, která je připojena k dohodě o bezúplatném převodu majetku (sepsáno 5.5.1992 dle stavu k 30.4.1992) je dále s razítky a parafami společnosti SVAS a.s. a žalovaného stvrzen mimo jiné převod nemovitosti domu označeného T klub C33. Dne 11.11.1992 byl sepsán předávací protokol o převodu pozemků, v bodě II. je výslovně uvedeno, že předmětem

předávacího protokolu je realizace příslušné části schváleného privatizačního projektu a společný návrh obou stran na zápis změn vlastníka u pozemků, mimo jiné pozemku stavebního č. 822, na němž je postaven dům č. p. 592. Pozemek parcela č. st. 822 je dále uveden v seznamu pozemků převáděných takzvaně bez změny výměr. Dne 30.12.1992 byl vyhotoven a stranami podepsán protokol o převzetí bytového fondu. Následně byl tento nemovitý majetek zapsán v katastru nemovitostí jako majetek žalovaného, a ten se po všech stránkách ujal držby a užívání předmětných nemovitostí, přičemž i ke dni rozhodnutí soudu jsou stále předmětné nemovitosti, tedy dům č. p. 592 na parcele č. st. 822 a parcela č. st. 822 v katastrálním území a obci Rožnov pod Radhoštěm zapsány jako výlučné vlastnictví žalovaného. Předmětný nemovitý majetek je opětovně specifikován v takzvané specifikaci pozemků převáděných podle privatizačního projektu od původního vlastníka Tesla a.s. prostřednictvím nástupnické organizace SVAS a.s. novému vlastníku Městu Rožnov pod Radhoštěm, kdy je označena parcela č. st. 822, na níž je postaven dům č. p. 592, dle poznámky se jedná o parcelu, na níž je umístěna budova T klubu na Zemědělské ulici. Obojí je následně uvedeno i ve výpisu z evidence nemovitostí, list č. 1, pokud jde o označení parcely č. 822 s poznámkou T klub – vložení parcel ve prospěch žalovaného Města Rožnov pod Radhoštěm.

Vzhledem k rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci 15 C 21/2000 zdejšího soudu, a to rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Odo 1430/2005-171 ze dne 10.5.2007 o nutnosti provedení vkladu vlastnického práva žalovaného do katastru nemovitostí, podal žalovaný návrh na vklad svého vlastnického práva k předmětným nemovitostem příslušnému katastrálnímu úřadu. Katastrální úřad pro Zlínský kraj, pracoviště Valašské Meziříčí návrhu na vklad nevyhověl, žalovaný proto podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Krajský soud v Ostravě ve věci 23 C 342/2010 v předmětné věci rozhodl svým rozsudkem ze dne 3.10.2011 tak, že povolil vklad do katastru nemovitostí ve vztahu k pozemkové parcele č. st. 822, ve vztahu k budově č. p. 592 návrh zamítl. Rozhodnutí Krajského soudu bylo potvrzeno rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8.8.2012. V předmětné věci je dále podáno dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, které dosud není rozhodnuto.

Z rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky č. j. 21 Cdo 4326/2011 ze dne 21.3.2013 vyplývá, že rozhodoval ve věci skutkově spojené s předmětným řízením, neboť posuzoval rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 5.3.2010 ve věci 23 C 238/2009 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci, kdy v této věci rozhodoval Krajský soud v Ostravě o vkladovém řízení k dalším nemovitostem, jejichž nabytí je odvozováno ze zcela shodných skutkových okolností jako ve věci předmětné. Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě i Vrchního soudu v Olomouci bylo uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu zrušeno a věc vrácena zpět. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí posoudil mimo jiné okolnosti a vlastní dohodu ze dne 11.5.1992 a protokoly ze dne 11.11.1992 a 30.12.1992. Výslovně uvádí, že *naložení s předmětnými nemovitostmi bylo předurčeno privatizačním projektem společnosti Tesla Rožnov a.s., podle něhož měly být nemovitosti bezúplatně převedeny do vlastnictví žalovaného, tedy Města Rožnov pod Radhoštěm. I když privatizační projekt představuje pouze přípravnou fázi v procesu privatizace, a i když se teprve na jeho základě privatizace realizuje právně závaznými formami (způsoby), má zcela zásadní význam při určení rozsahu privatizovaného majetku, a to jak proto, že v rámci privatizace nelze převést*

jiný majetek než ten, který je v něm vymezen, tak i při určení subjektu, na nějž má být privatizovaný majetek převeden, neboť majetek lze převést pouze na toho, kdo je v něm jako nabyvatel uveden. Z nálezů Ústavního soudu České republiky I. ÚS 2736/07 pak soud vyjímá, že není možné přiznat právní ochranu subjektu, který ačkoli původně jasně deklaruje vůli, jakým způsobem naložit s majetkem, posléze účelově toto zpochybňuje, a to nedlouho před skončením vydržecí doby. Případné legislativní nedůslednosti i nepředvídatelnost postupu státních orgánů v průběhu času nelze vykládat v neprospěch účastníků řízení, ale ve vztahu ke konkrétní věci s ohledem na platné konstitutivní hodnoty a principy demokratického právního státu.

Nad rámec shora uvedených listinných důkazů předložil dále žalovaný zřizovací listinu příspěvkové organizace T klub, jehož součástí je specifikace svěřeného nemovitého majetku, v němž je uvedena mimo jiné budova č. p. 592 a parcela č. st. 822 s tím, že organizace byla zřízena s účinností od 1.7.1992 a je zřízena na dobu neurčitou, když ze zřizovací listiny vyplývá dále, že T klub – kulturní agentura byla zřízena jako příspěvková organizace rozhodnutím Městského zastupitelstva Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20.5.1992 (původní statut ze dne 9.6.1992, který nabyl účinnosti 1.7.1992 byl změněn a doplněn ve smyslu usnesení zastupitelstva města č. 32/XIII. ze dne 13.12.2000). Z předmětné listiny vyplývá, že sídlo organizace k tomuto datu je ulice Zemědělská č. p. 592 v Rožnově pod Radhoštěm.

Další důkazní návrhy účastníci neměli.

Podle § 1 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, tento zákon upravuje podmínky převodu majetku státu, k němuž mají právo hospodaření státní podniky, státní peněžní ústavy, státní pojišťovny a jiné státní organizace včetně jejich majetkových účastí na podnikání jiných právnických osob, jakož i podmínky převodu majetkových účastí státu na tomto podnikání, a to na československé nebo zahraniční právnické nebo fyzické osoby. Podle § 5, se převod majetku provádí podle schváleného privatizačního projektu majetkové účasti státu na podnikání a s majetkovou účastí státu na podnikání právnických osob lze nakládat pouze podle schváleného privatizačního projektu účasti.

Z privatizačního projektu akciové společnosti Tesla Rožnov má soud jednoznačně za prokázáno, že záměrem privatizovatele bylo majetek akciové společnosti Tesla Rožnov jako právního nástupce zaniklého státního podniku Tesla, nepoužitelný pro podnikatelské účely, bezúplatně převést na Městský úřad v Rožnově pod Radhoštěm, resp. na Město Rožnov pod Radhoštěm, tedy žalovaného. Tomu odpovídal nejen vlastní privatizační projekt, včetně jeho dodatků a doplnění, v podrobnostech zejména formulář 4F, potvrzený též právním předchůdcem žalobce, ale odpovídal tomu též harmonogram jednotlivých kroků, kdy se předpokládalo, že převedení majetku na žalovaného se uskuteční před vznikem nástupnických společností. Privatizační projekt předpokládal rozdělení akciové společnosti Tesla Rožnov na 14 nástupnických subjektů s cílem zrušení bez likvidace. Majetek určený pro bezúplatný převod na žalovaného byl konkretizován přímo v privatizačním projektu jako takzvaná jednotka 6001. Akciová společnost Tesla Rožnov byla zrušena bez likvidace. Při jejím

rozdělení došlo k přechodu vlastnických práv z původní akciové společnosti na nově společnost. Takto přešel vymezený majetek i na právního předchůdce žalobce, společnost SVAS a.s. Je nesporné, že účelem převodu nemovitého majetku na společnost SVAS a.s. bylo, aby následně shodný hmotný majetek společnost SVAS převedla bezúplatně v souladu se schváleným privatizačním projektem na žalovaného. Dne 11.5.1992 tak byla uzavřena mezi právním předchůdcem žalobce a žalovaným dohoda o bezúplatném převodu. Tato smlouva výslovně odkazuje na schválený privatizační projekt, rozsah majetku v něm vymezený, když shodně přímo odkazuje na přílohy číslo 1–8. Blíže je pak popsán převáděný majetek včetně budovy T klubu (dům č. p. 592) v soupise ze dne 5.5.1992. Tato listina je parafována a potvrzena oběma zúčastněnými stranami, tedy společností SVAS a.s. a Město Rožnov pod Radhoštěm. Předávací protokol ze dne 11.5.1992 opět přímo odkazuje, na realizaci příslušné části schváleného privatizačního projektu o bezúplatném převodu specifikovaného nemovitého majetku, pozemků, ze společnosti SVAS a.s. na žalovaného. Stran budov je předávací protokol vyhotoven k datu 30.12.1992.

Podle § 35 odst. 2 občanského zákoníku, právní úkony vyjádřené slovy je třeba vykládat nejen podle jejich jazykového vyjádření, ale zejména též podle vůle toho, kdo právní úkon učinil, není-li tato vůle v rozporu s jazykovým projevem. V této souvislosti soud zdůrazňuje především skutečnost, že právní předchůdce žalobce byl účasten veškerých jednání, byl subjektem všech právních úkonů, které, tak jak je shora popsáno, v privatizaci akciové společnosti proběhly včetně dohody o bezúplatném převodu ze dne 11.5.1992 a předávacích protokolů ze dne 11.11.1992 a 30.12.1992. Na základě těchto listin byl žalovaný zapsán ve vztahu k předmětným nemovitostem do katastru nemovitostí jako jejich vlastník, ujal se držby po všech stránkách, začal vykonávat své vlastnické právo, které právním předchůdcem žalobce nebylo nijak zpochybňováno. Jak již shora soud uvedl, k převodu nemovitostí (pozemky, budovy nevhodné k podnikatelské činnosti) došlo v souladu s privatizačním projektem. Vůlí privatizovatele tedy od počátku nebylo, aby se společnost SVAS a.s. stala do budoucna vlastníkem předmětného hmotného nemovitého majetku a své vlastnické právo vykonávala nadále pro sebe (nakládat jako s věcí vlastní a užívat ji), ale aby je následně převedla na zamýšleného konečného nabyvatele, tedy žalovaného. S touto vůlí a podmínkami byl jednoznačně právní předchůdce žalobce, tedy společnost SVAS a.s., srozuměn a následně tyto podmínky i splnil uzavřením shora uvedené smlouvy o bezúplatném převodu majetku, ve spojení s jednotlivými dílčími protokoly o předání majetku. Až krátce před uplynutím 10leté lhůty potřebné pro udržení nemovitého majetku byla podána žaloba zpochybňující celý tento proces, resp. v předmětné věci dne 4.2.2009 žaloba poukazující na jeho formální nedostatky. Přiznat bez dalšího právní ochranu subjektu, který původně jasně deklaruje vůli, jakým způsobem naložit s majetkem, posléze však toto účelově zpochybňuje, by však bylo zcela v rozporu s principy spravedlivé ochrany práv (§ 1 o. s. ř.), jak mimo jiné vyplývá z výše uvedeného nálezu Ústavního soudu České republiky I. ÚS 2736/07. Soud dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky 21 Cdo 4326/2011, který odhlíží od formalistického názoru dříve prezentovaného Nejvyšším soudem České republiky v rozhodnutí 29 Odo 1430/2005-171 a poukazuje právě na skutečnost, že podstatným pro posouzení dané věci je předurčení bezúplatného převodu privatizačním projektem, který má zásadní význam, a z něhož, jak je shora prokázáno listinnými důkazy, byl jednoznačně vymezen majetek, který je převáděn a subjekt, na který má být tento majetek převeden.

Ze shora uvedených listinných důkazů má tak soud zcela za prokázáno, že k převodu nemovitého majetku na žalovaného, tedy i budovy takzvaného T klubu, budovy č. p. 592 a pozemkové parcely č. 822 došlo písemnou formou, a to dohodou o bezúplatném převodu ze dne 11.5.1992, jejíž obsah byl účastníky dohody jednoznačně znám. Taktéž byl znám rozsah převáděného majetku oběma stranám, když tato dohoda odkazuje na přílohy 1–8 a privatizační projekt č. 2938, schváleného usnesením Vlády ČR č. 119 ze dne 18.3.1992, v podrobnostech konkretizován soupisy a protokoly o převzetí, tak jak jsou shora uvedeny. Oběma stranám dohody tedy bylo zcela jasné, o které nemovitosti se jedná, které jsou předmětem převodu formou bezúplatného převodu ve spojení s privatizací původně akciové společnosti Tesla Rožnov a.s. Žalovaný se následně ujal svého vlastnického práva, které do dnešního dne k předmětným nemovitostem vykonává dle názoru soudu zcela po právu, když k převodu došlo platně a řádně a žalovaný je tak jediným výlučným vlastníkem předmětných nemovitostí. Naopak po provedeném dokazování nic nenasvědčuje tomu, že by vlastnické právo k předmětným nemovitostem svědčilo žalobci. S ohledem na tyto právní a skutkové závěry soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Závěrem pokud jde o námitky žalované strany, naléhavý právní zájem na určení vlastnického práva má každý subjekt, tvrdící své vlastnické právo k nemovitostem a žádající cestou žaloby na určení o uvedení souladu mezi stavem zapsaným v katastru nemovitostí a stavem faktickým. Pokud jde o námitku stran existence vad při založení společnosti SVAS s.r.o., setrvává soud na závěru, že tyto byly konvalidovány zápisem společnosti do obchodního rejstříku. Rozhodnutí Vlády ČR o privatizaci nepodléhá přezkumu soudem v nalézacím civilním řízení. Rozpor s dobrými mravy a legitimním očekáváním stran jednání žalobce, samo o sobě nemůže založit vlastnické právo. Ani námitka týkající se vydržení nemůže obstát, neboť ačkoli žaloba v předmětné věci byla podána až po uplynutí 10leté lhůty pro vydržení a skutková tvrzení jsou odlišná od důvodů, v nichž spatřoval neplatnost převodu právní předchůdce žalobce při podání žaloby ve věci 15 C 21/2000, tak vzhledem k tomu, že žalovaný je právnickou osobou, na niž jsou kladeny vyšší nároky při správě majetku a již žaloba podaná dne 2.2.2000 zpochybňovala samotný převod vlastnického práva na žalovaného včetně dohody o bezúplatném převodu, je zjevné, že ve vztahu k nabývacímu titulu muselo již při podání žaloby dne 2.2.2000 v jiné právní věci dojít na straně žalovaného ke ztrátě dobré víry a k vydržení jako k samostatnému právnímu titulu nabytí vlastnického práva tak dojít nemohlo.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaný má ve věci plný úspěch a náleží mu plná náhrada nákladů řízení. Tyto náklady sestávají ze 4 úkonů právní pomoci dle vyhlášky 177/1996 Sb. § 9 4b, kdy 1 úkon takto představuje částku 3.100 Kč, a to za úkony převzetí věci, vyjádření ve věci, odvolání do usnesení o přerušení řízení a účast na jednání dne 6.5.2013, 4 režijní paušály za shodné úkony právní pomoci po 300 Kč, cestovné k jednání soudu dne 6.5.2013 z Ostravy do Valašského Meziříčí a zpět při průměrné spotřebě 6,83 l na 100 km, vozidla RZ 7T2 3500, tovární značky Mercedes-Benz, použití paliva nafty v ceně dle vyhlášky 36,50 Kč, při paušální sazbě za opotřebení 3,60 Kč dle vyhlášky a ujetí celkem 132 km, náhrada za promeškaný čas k témuž jednání – 4 započaté půlhodiny za cestu do místa soudu a zpět, celkem tedy 400 Kč, to vše navýšeno o 21 % DPH, což představuje částku 3.109 Kč. Celkem tak náklady řízení činí 17.915 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím podepsaného soudu ve dvou vyhotoveních, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí a exekuci.

Valašské Meziříčí 6.5.2013

Mgr. Kateřina Punčochářová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Michaela Koláčková